

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 24.4.2014 г.
COM(2014) 240 final

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА

**за прилагането на Регламент (ЕО) № 1921/2006 на Европейския парламент и на
Съвета от 18 декември 2006 г. за предоставянето на статистически данни за
разтоварванията на рибни продукти в държави членки**

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА

за прилагането на Регламент (ЕО) № 1921/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 г. за предоставянето на статистически данни за разтоварванията на рибни продукти в държави членки

1. ВЪВЕДЕНИЕ (ОБХВАТ, СЪПЪТСТВАЩА ИНФОРМАЦИЯ, НАЦИОНАЛНО ЗАКОНОДАТЕЛСТВО)

Съгласно член 10 от Регламент (ЕО) № 1921/2006 на Европейския парламент и на Съвета за предоставянето на статистически данни за разтоварванията на рибни продукти в държави членки („регламент за разтоварванията“) „До 19 януари 2010 г. и на всеки три години след това Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за оценка относно статистическите данни, събрани по силата на настоящия регламент, и по-специално относно техните релевантност и качество. Докладът анализира също и рентабилността на използваната система, използвана за събиране и обработка на статистически данни, и посочва най-добрите практики за намаляване натовареността на държавите членки и повишаване полезността и качеството на статистическите данни.“

Този доклад посочва напредъка, осъществен от държавите членки и държавите от ЕАСТ по отношение на разпоредбите в регламента за разтоварванията, съгласно които всяка държава членка трябва ежегодно да представя данни за теглото, представянето, предназначението и средната цена на рибните продукти, разтоварени на нейна територия от кораби от ЕС и от ЕАСТ.

Информацията, събирана по силата на регламентите за контрол¹ в съответствие с общата политика в областта на рибарството (ОПОР) показва, че голяма част от административните данни за целите на контрола на квотите и правоприлагането се набират от бордовите дневници, декларациите за разтоварване, документите за продажба и декларациите за приемане, които са основните източници на информация за държавите членки.

2. ОБХВАТ И СЪДЪРЖАНИЕ

2.1. Събиране и източници на данни

Бордовите дневници, документите за продажба и декларациите за разтоварване са най-важните административни източници на данни за улова и разтоварванията. Регламент (ЕО) № 1224/2009 на Съвета и Регламент за изпълнение (ЕС) № 404/2011 на Комисията изискват капитаните на кораби с обща дължина над 10 m да водят бордови дневник за своите дейности и да предоставят регистрираната информация във възможно най-кратък срок и в рамките на 24 часа, дори при липса на улов. Бордовите дневници са средство за регистриране на данните по време на дейностите и трябва да включват приблизителна оценка на живото тегло на улова. Те са особено полезни за разпределянето на улова между риболовните зони, за изчисляване на риболовното усилие и за извършване на кръстосани проверки. За кораби с обща дължина под 10 m

¹ Регламент (ЕО) № 1224/2009 на Съвета от 20 ноември 2009 г. за създаване на система за контрол на Общността за гарантиране на спазването на правилата на общата политика в областта на рибарството, за изменение на регламенти (ЕО) № 847/96, (ЕО) № 2371/2002, (ЕО) № 811/2004, (ЕО) № 768/2005, (ЕО) № 2115/2005, (ЕО) № 2166/2005, (ЕО) № 388/2006, (ЕО) № 509/2007, (ЕО) № 676/2007, (ЕО) № 1098/2007, (ЕО) № 1300/2008, (ЕО) № 1342/2008 и за отмяна на регламенти (ЕО) № 2847/93, (ЕО) № 1627/94 и (ЕО) № 1966/2006 (ОВ L 343, стр.1, 22.12.2009 г.).

държавите членки трябва да надзирават риболовната дейност въз основа на методи за събиране на данни чрез представителни извадки.

Документите за продажба се предоставят на органите, отговарящи за първото пускане на рибата на пазара (пълномощника на кораба или регистрирани тръжни центрове). Те съдържат информация за количеството от всеки разтоварен вид, формата, под която е представен, стойността на всеки продукт, както и данни за кораба, извършващ разтоварването. В повечето случаи тази информация се ограничава до видовете, подлежащи на управление на риболовните квоти. В миналото оценките на риболовната дейност са правени изключително въз основа на експертна информация.

2.2. Системи за събиране на данни в държавите членки и в държавите от ЕАСТ

Белгия — белгийските кораби извършват риболов само в североизточната част на Атлантическия океан (зона 27), предимно в Северно море (IVb и IVc) и в Източната част на Ла Манша (VIIId). Източниците на данни са административни (бордови дневници, декларации за разтоварване и документи за продажба). Първото пускане на пазара трябва да се осъществи чрез трите основни тържища (Zeebrugge, Oostende and Nieuwpoort), с изключение на малките кораби, които могат да продават на потребителите в Oostende. Документите за продажба се предават на службата за морски риболов (Dienst Zeevisserij) в деня на разтоварването.

България — българските кораби извършват риболов в Средиземно и в Черно море (зона 37), основно в подзона 37.4.2. Източниците на данни са административни (бордови дневници, декларации за разтоварване и документи за продажба) и се предоставят на Националната агенция по рибарство и аквакултури (НАРА). НАРА изисква документи за продажба от първите продажби, които трябва да бъдат изпратени в рамките на 48 часа след разтоварването на суша.

Кипър — Инспекторатът по рибарство събира административни данни (бордови дневници) за кораби с обща дължина равна или по-голяма от 10 m. За събирането на данни за риболова и изготвянето на доклади отговаря Департаментът по рибарство и морски изследвания към Министерството на земеделието, природните ресурси и околната среда.

Дания — източниците на данни са административни (бордови дневници, декларации за разтоварване и документи за продажба), като данните се събират централно от датската Дирекция по рибарство (DDF). В Дания е забранено първото пускане на пазара на риба от рибари, които не са търговци, а всички купувачи от първа ръка трябва да бъдат регистрирани към DDF и да им предоставят документи за продажба в електронен формат или на хартиен носител. Около 90 % от всички документи за продажба се получават в електронен формат.

Германия — германските кораби извършват риболов в североизточната, северозападната и източната централна част на Атлантическия океан и в югоизточната част на Тихия океан (зони 27, 21, 34 и 87). Източниците на данни са административни (бордови дневници, декларации за разтоварване и документи за продажба). Те се предоставят на Федералната агенция по земеделие и храни чрез организациите на производителите и органите, отговарящи за отделните провинции (Länder).

Естония — Естонските кораби извършват риболов в северозападната част на Атлантическия океан (зона 21), в североизточната част на Атлантическия океан (27 — Балтийско море) и вътрешните води (05). Източниците на данни са административни (бордови дневници, декларации за разтоварване, документи за продажба, както и документи за претоварване и транспортни документи). Кораби с обща дължина под

12 m съгласно националното законодателство на Естония попълват бордови дневници за крайбрежен риболов. Когато данните се предоставят по електронен път, Естония изисква представянето на копие от документите на хартиен носител два пъти месечно. От първите купувачи на риба се изисква да предоставят на органите (Министерство на земеделието за търговски риболов) документи за продажба по електронен път, като няколко частни дружества също са предпочели този вариант.

Ирландия — ирландските кораби извършват риболов в североизточната част на Атлантическия океан (зона 27). Източниците на данни са административни (бордови дневници, декларации за разтоварване, документи за продажба и документи на събирачите на черупчести мекотели). Данните се събират на пристанищата от ирландския орган за защита на морския риболов. Ирландия докладва за значителни промени, които е извършила в своята система за събиране на данни, с оглед улесняване събирането на данни по електронен път, изисквано от законодателството на Европейския съюз.

Гърция — гръцките кораби извършват риболов в североизточната и източната централна част на Атлантическия океан и в Средиземно море (зони 27, 34 и 37) и регистрират информацията посредством статистически изследвания. При „отвъдморския“ риболов се прилага изследване чрез преброяване, а за зона 37 – „открито море“ и за крайбрежния риболов се използва изследване на представителна извадка. Изследванията се провеждат от Националната статистическа служба на Гърция. За „отвъдморския риболов“ Гърция извършва пълно преброяване на корабите, плаващи под нейния флаг. При риболова в открито море и при крайбрежния риболов има висок процент на неотговорили сред респондентите (50 %) и се използват методи за събиране на данни посредством представителни извадки, за да се изчисли несъответствието.

Испания — Испания има голям и разнообразен риболовен сектор, като за предоставянето и качеството на данните отговарят няколко агенции. На един първи етап събирането на данните се извършва от регионалните органи, а на следващ етап — и централно. За събирането на данни за разтоварванията са установени седем различни административни източника на данни, сред които бордови дневници, документи за продажба, декларации за приемане, декларации за разтоварване и информация от организациите на производителите на риба. Различните източници са обединени в обща база данни за улова и за разтоварванията.

Франция — за предоставянето и качеството на данните основно отговаря Службата по рибарство и аквакултури (BSPA), която е част от Министерството на екологията, устойчивото развитие и енергетиката. Данни за играещия значима роля риболов на тропическа риба тон се предоставят от Института за научноизследователска и развойна дейност (DPMA). Френските кораби развиват основната част от дейността си в североизточната част на Атлантическия океан, Средиземно море и Индийския океан. Риболовната дейност в Атлантическия океан е добре обхваната, като данните са от административни източници (бордови дневници, декларации за разтоварване и документи за продажба). За зони, в които административните данни не са толкова надеждни, и по-специално за Средиземно море, тези източници се допълват с изследвания на представителни извадки. Франция е направила сериозни инвестиции в модернизацията и подобряването на системата си за събиране на данни за риболова.

Италия — Италия извършва риболов в зона 37. Понастоящем съществуват някои трудности при събирането на данни за зони 34 и 51. Италия извършва изследвания на представителни извадки за зона 37 и преброяване за другите зони. Бордовите дневници

се използват за събиране на данни единствено за улова на червена риба тон, като тези данни се събират от Министерството на политиката в областта на земеделието, храните и горското стопанство (MIPAAF). Istituto nazionale di statistica (ISTAT) събира данни за зони 34 и 51, а Istituto di Ricerche Economiche per la Pesca e l'Acquacoltura (IREPA) събира данни за зона 37. ISTAT носи отговорност за координиране на докладването до Евростат. Италия разполага с голям брой малки кораби (под 12 m обща дължина). Около 99 % от корабите извършват дейността си в крайбрежни води около Апенинския полуостров. Близо две трети от тях са пасивни съоръжения с малък обхват на действие. Събирането на данните се извършва с изследване на представителна извадка с множество променливи, като целевата група е сегментирана по зони, размери на корабите и използвани риболовни съоръжения. Методологията на изследването ограничава грешките при изготвяне на извадката до 3,5 % допустимост. Разпознават се и грешки поради липса на отговор от страна на респондента, като подборът на извадката е насочен към тяхното отстраняване. Малък брой кораби (около 10), които извършват риболов в зони 34 и 51, попълват въпросник, но през следващите години, поради ниския процент на отговорите от тяхна страна, методологията за събиране на данни за тези области ще бъде преразгледана (използване на административните данни). Към момента не е възможно да се предоставят данни за тези области.

Латвия — Латвийските кораби извършват дейност в риболовни зони в северозападната част на Атлантическия океан 27 (подучастъци Ia, IIa, III a-d, XIVa-b и др.), 21 (подучастъци 3L, 3M, 3K, 1F и др.) и 34 (подучастъци 1.13, 1.31., 1.32 и др.). Основната отговорност за предаване на данни носи Департаментът по рибарство към Министерството на земеделието, но за събирането на данните са отговорни други институции. Това са държавната служба за околната среда на Министерството за опазване на околната среда и за регионално развитие, Институтът за безопасността на храните, здравето на животните и околната среда „BIOR“ (към министерството на земеделието) и Централното статистическо бюро (към Министерството на икономиката). Източниците на данни са административни (бордови дневници, документи за продажба и декларации за разтоварване. Латвия изисква от купувачите на риба централно регистриране, както и сертифициране на всеки три години. От купувачите на риба се изисква да предоставят документи за продажба в електронен формат (или копия на хартиен носител) в срок от 48 часа от извършване на продажбата.

Литва — Литва извършва риболов в североизточната, северозападната и източната централна част на Атлантическия океан и южната част на Тихия океан. Департаментът по рибарство към Министерството на земеделието отговаря за събирането и обработката на данните. Основни източници на данни са бордовите дневници и декларациите за разтоварване. Литва докладва за наличието на интегрирана автоматизирана система за обработка и валидиране на данните за улова и разтоварванията.

Малта — Дирекцията за контрол на рибарството към Министерството на ресурсите и селските въпроси (MRRA) отговаря за събирането на данните, които се предават на Евростат от Националната статистическа служба (отдел „Статистика в областта на земеделието и рибарството“). Малтийските кораби извършват дейност в Средиземно море (зона 37, подзона 15). За кораби с обща дължина над 10 m се прилага подходът на преброяване, като се използват данни от бордови дневници и разписки за продажби.

Нидерландия — нидерландските кораби извършват дейност в североизточната и източната централна част на Атлантическия океан и в югоизточната част на Тихия океан (зони 27, 34 и 87). Източниците на данни са административни (бордови дневници, декларации за разтоварване, документи за претоварване, транспортни

документи и документи за продажба). Данните се събират от Министерството на икономиката и се предават на Евростат от Статистическата служба. Нидерландия прилага правила, които уреждат продажбата на риба чрез одобрени магазини по линия на организациите на производителите. Документите за продажба в електронен формат се изпращат в срок от 48 часа от продажбата.

Полша — в доклада се отбелязва, че бордовите дневници и документите за продажба са основен източник на информация. За събирането и предаването на данните отговаря Департаментът по рибарство към Министерството на земеделието и развитието на селските райони.

Португалия — португалската Генерална дирекция за природни ресурси, безопасност и морски услуги отговаря за предоставянето на статистическите данни на Евростат. Португалия има голям и разнообразен национален флот с различни характеристики в различните зони, в които се извършва риболов. Флотът е съставен от малки, открити, дървени съдове за непромишлен риболов. Най-важните зони са североизточната, западната и централната източна част на Атлантическия океан. Също така се развива значителна риболовна дейност с парагади в Атлантическия и Индийския океан, като целевият вид е риба меч (както и синя акула в Индийския океан). Повечето данни се получават от бордови дневници, декларации за разтоварване и документи за продажба. Прясната и охладената риба трябва да се продава чрез регулирани пазари и за нея се подава информация от документите за нейната продажба. За рибата, обработвана в морето, средните цени се получават от декларациите за разтоварване.

Румъния — Румъния извършва дейност в изключителната икономическа зона на Черно море (зона 37). Източниците на данни са административни — бордови дневници, документи за продажба и транспортни документи. Документите се събират от регионалните инспектори на Националната агенция по рибарство и аквакултури (NAFA). NAFA ги обединява за целите на докладването на Евростат.

Словения — за събирането и предоставянето на данните отговарят Министерството на земеделието и околната среда, Научноизследователският институт по рибарство на Словения и Статистическата служба на Република Словения. Словенският флот извършва риболов в северната част на Адриатическо море (зона 37). Източниците на данни са предимно административни. От всички кораби се изисква да попълват бордови дневници, така всички разтоварванията, извършени от корабите, са отразени. Информацията за цените се получава от документи за продажба и въпросници за изследване. С този метод се получава информация за получената цена за по-голямата част от общото количество на разтоварванията, с изключение на разтоварванията на малки количества риба (по-малко от 50 kg), които се продават за лична консумация и за които няма изискване да бъдат записани в документи за продажба.

Финландия — основната структура, отговаряща за събирането, предоставянето и качеството на данните за рибарството, е финландският Научноизследователски институт по дивечовъдство и рибарство. Регистрите се водят от Министерството на земеделието и горите. Финландските кораби извършват риболов единствено в Балтийско море. Източниците на данни включват разновидност на бордовия дневник на ЕС за кораби с дължина над 10 m. Първите продажби на видовете, за които се прилагат квоти, са регламентирани, като е въведено задължение за съобщаване в срок от 48 часа от разтоварването. Информацията за продажбата на видове, за които не съществуват квоти, се допълва с изследване на най-големите дружества за продажба на едро на риба.

Швеция — шведската Агенция за управление на морската среда и водите отговаря за събирането и предоставянето на данните. Източниците на данни са административни и

включват бордови дневници, документи за продажба, декларации за разтоварване, а за флота за крайбрежен риболов — месечни (та дори и дневни) регистри. Данните от бордовите дневници за риболовни кораби с дължина над 12 m се предават по електронен път посредством системата за електронно записване и отчитане (ERS), а по-малките кораби попълват ежедневно бордови дневник на хартиен носител. Документите за продажба се събират централно в електронен формат или на хартиен носител, а рибарите, занимаващи се с крайбрежен риболов, имат възможност да подават данни от регистри за крайбрежен риболов по електронен път чрез сигурен уеб интерфейс.

Обединено кралство — най-голямо стопанско значение за страната има уловът от североизточната част на Атлантическия океан (зона 27). Страната разполага със значителен флот за крайбрежен риболов, чийто обект основно са необхванатите от квоти видове, но заема и значителен дял от улова от някои запаси, предмет на квоти. Обединеното кралство разполага и с неголям по размери флот за риболовна дейност в отдалечени райони, който е регистриран в Обединеното кралство, но е базиран и действа в чужди териториални води. За събирането на данните отговарят инспекторатите по рибарство от областите на Обединеното кралство (Англия, Шотландия, Уелс и Северна Ирландия). Данните се обединяват и предават на Евростат от Организацията за морско управление — изпълнителен неведомствен публичен орган, установен и получил правомощия по силата на „Marine and Coastal Access Act“ (Закон за достъпа до морето и крайбрежието) от 2009 г. (MaCAA). За кораби с дължина над 10 m се предоставят административни данни (бордови дневници, документи за продажба и декларации за разтоварване).

Исландия — исландските кораби извършват риболов предимно във водите на североизточната част на Атлантическия океан, но също така — в по-малка степен — и в северозападната и южната му част. Методологиите за събирането на статистически данни за улова и разтоварванията не се различават съществено от тези на държавите членки на ЕС. Данните се получават от бордовите дневници. Исландия също така строго е регламентирала първото пускане на пазара на риба, като всички разтоварвания трябва да бъдат извършвани в определени пристанища и да бъдат претеглени на сертифицирани теглилки. И купувачите, и преработвателите на риба са задължени да представят доклади. За събирането на данните и за предаването им на Евростат отговарят исландската Дирекция по рибарството и Статистическата служба на Исландия. Въпреки че източниците на данни са едни и същи и за двете организации, могат да се появят несъответствия, доколкото Дирекцията по рибарството предоставя данни директно, тъй като ги получава от постоянно подхранваната оперативна база данни, която подлежи на преразглеждане.

Норвегия — норвежките кораби извършват риболов в североизточната част на Атлантическия океан (зона 27), северозападната част на Атлантическия океан (зона 21) и в Антарктика (зони 48 и 88). Норвежката Дирекция по рибарството отговаря за събирането на данните за риболова. Източниците на данни са административни и включват бордови дневници, декларации за разтоварване и документи за продажба. Данните от електронните корабни дневници, които се предават ежедневно на Дирекцията по рибарството и се съхраняват в нея, съдържат информация за улова на всички риболовни кораби с дължина равна или по-голяма от 15 m. Корабите с дължина от 12 до 15 m, извършващи риболов в зона IIIa на ICES, представят данни от електронни корабни дневници от началото на януари 2013 г. Данните от декларациите за разтоварването и документите за продажба се събират чрез шест различни организации за продажба и се изпращат редовно по електронен път на Дирекцията по

рибарството. Съгласно норвежкия закон организациите за продажба на рибарите са единствените, които имат право да извършват всички първи пускания на пазара от страна на норвежките и чуждестранните рибари. Документите за продажба съдържат данни както от разтоварванията от норвежки кораби в националните и в чужди пристанища, така и тези от чужди кораби в Норвегия. Както се изисква от норвежката нормативна уредба, всеки документ за продажба включва информация за корабите, рибарите, купувачите, вида, типа на продукта, риболовната зона, риболовните съоръжения, количеството и стойността. В документа за продажба трябва да бъде посочена също така допълнителна информация за мястото на разтоварване, датата на начало и край на пътуването, както и датата на разтоварване. Друга информация относно съхранението и предназначението се представя както за статистически, така и за административни цели. По силата на споразумения за контрол Норвегия предоставя информация относно разтоварванията от чуждестранни рибари в Норвегия на държавата, под чийто флаг плават съответните съдове.

2.3. Качество на данните

Методологиите за събиране на информация за риболов са относително съгласувани в цяла Европа. Надеждността на статистическите данни зависи от:

- точността на документите, предоставени на националните власти от сектора на рибарството;
- проверките на качеството, извършвани от държавите членки.

Много държави членки вече докладват, че използват електронни методи за извършване на кръстосани проверки на данни от административни източници. Различните източници на данни, като например системата за наблюдение на корабите (VMS) и бордовите и пристанищните инспекции, осигуряват съответствието на информацията, вписана в бордовите дневници, декларациите за разтоварване и трансбордиране, и документите за продажба. Тези източници на данни осигуряват цялата искана информация и не се налага използването на статистически методи за събиране на данни посредством представителни извадки за кораби с дължина равна или по-голяма от 10 m. Всички евентуални пропуски в обхвата на данните се компенсират чрез статистически изследвания, които могат да обхващат всички или част от риболовните дейности.

Съществуват строги правила относно сроковете за предоставяне на документите за продажба, бордовите дневници и декларациите за разтоварване и в повечето случаи, когато разтоварването се извършва на територията на съответната държава членка, те се спазват. По-специално, в случаите, когато данните се предават по електронен път, данните се актуализират ежедневно.

Често държавите членки докладват за проблеми, свързани със закъснения при получаването на документи за продажба при разтоварване на територията на друга държава членка или на трета страна. Закъсненията при подаването на данните могат да доведат до несъответствия с информация, за която се предполага, че е идентична, изпращана на Евростат и на други служби на комисията (ГД „Рибарство и морско дело“) за целите на контрола на квотите. Това се дължи най-вече на факта, че информацията постоянно се актуализира от държавите членки. За тези разлики в статистическите данни допринасят също така някои различия в сроковете за докладване.

Независимо от стремежа на държавите членки да попълнят записите си възможно най-близо до края на риболовната година, базите данни остават отворени за корекции и след това, въпреки че на практика шест месеца след края на референтната година се въвеждат малко на брой съществени актуализации.

Въвеждането на компютризирани системи, премахна много от проблемите, възникнали при регистрирането на статистически данни в сектора на рибарството. Постигната е висока степен на надеждност, по-специално по отношение на видовете, за които са въведени квоти. Следва да се отбележи, че по-нататъшното подобрене за видовете, за които не съществуват квоти, все още е необходимо събирането на данни относно разтоварванията.

Повечето държави членки изпълняват изискванията относно обхвата, надеждността и навременното предаване на данните, предвидени в Регламент (ЕИО) № 1382/91 на Съвета от 21 май 1991 г.² и в Регламент (ЕИО) № 2104/93 на Съвета от 22 юли 1993 г.³ относно количествата и средните цени на рибните продукти, разтоварени от ЕС и от ЕИП на тяхна територия. Тази информация се изисква в срок от шест месеца, считано от края на референтната година.

Някои държави членки като България, Дания, Финландия, Италия, Малта, Полша, Словения и Испания докладваха, че когато липсва информация относно цената, въпросните цени се изчисляват въз основа на средните цени за видовете. За да избегне тази ситуация в бъдеще, Ирландия е въвела ориентировъчни цени по видове за намаляване на грешките от страна на купувачите на риба при въвеждането на данни в системата. Естония е решила този въпрос чрез пряка връзка за всеки отделен случай. В Обединеното кралство се изисква наред с документите за продажба да се използват и други източници на информация, когато са на разположение (напр. от кораби, чиято дейност е свързана с черупчести мекотели, се изисква да попълват дневници за дейността и да ги представят на компетентните органи). Тези допълнителни източници се използват наред с данните за разтоварванията, за да се осигури пълен набор от информация за дейността.

В последния доклад за оценка на съответствието на Евростат се посочва, че Гърция не отговаря на изискванията. Гърция обаче заявява, че настоящата ситуация ще бъде коригирана не по-късно от началото на 2014 г. Германия предаде данните си на доста късен етап, като данните за разтоварванията не бяха пълни. Съответно директорът за секторните и регионалните статистически данни изпрати официално писмо, с което се изисква тези проблеми да се избягват в бъдеще.

Полша, Румъния и Ирландия, въпреки че отговарят на изискванията, предвидени в регламентите, не отговарят навреме при контролните проверки, провеждани от Евростат с цел проследяване качеството на данните.

3. ЗАКЛЮЧЕНИЯ

Данните, предоставяни на Евростат, в по-голямата си част са събрани съгласно процедури, които са въведени за целите на контрола и правоприлагането. Държавите членки не посочват в докладите си никакви специфични различия в методологията за

² Регламент (ЕИО) № 1382/91 на Съвета от 21 май 1991 г. относно изпращането на данни за разтоварването на рибни продукти в държавите членки (ОВ L 133, 28.5.1991 г.)

³ Регламент (ЕИО) № 2104/93 на Съвета от 22 юли 1993 г. за изменение на Регламент (ЕИО) № 1382/91 относно изпращането на данни за разтоварването на рибни продукти в държавите членки (ОВ L 191, 31.7.1993 г.)

информацията, предоставяна на службите на Комисията. Използването на административни данни за статистически цели гарантира, че допълнителните разходи за риболовния сектор ще са малки.

Кръстосаните проверки от дейностите по наблюдението предоставят допълнителна гаранция за качеството на данните. Нарастващото използване на електронни методи за събиране на данни е подобрило както навременността, така и точността на информацията. В много държави членки се работи по внедряването на системи в съответствие с изменящите се европейски изисквания.

В предишния доклад (от 2010 г.), някои държави членки докладваха за проблеми с използването на коефициентите за преобразуване, които са различни за различните държави членки. Този проблем е решен с Регламент за изпълнение (ЕС) № 404/2011 на Комисията⁴, който определя в приложения XIII, XIV и XV всички коефициенти за преобразуване на теглото на съхранената или преработена риба в живо тегло. Тези коефициенти за преобразуване следва да се прилагат към рибни продукти, които се намират на борда или са трансбордирани или разтоварени от риболовни кораби на ЕС. За останалите видове/представяния, които не са обхванати от регламента, се прилагат националните коефициенти на преобразуване.

За постигане на икономическа ефективност влияние оказват следните фактори:

- свеждане до минимум на тежестта за подателите на данни чрез хармонизиране на форматите и на планираните срокове и увеличаване на обмена и наличността на данните;
- координиране на събирането на данни с другите служби на Комисията;
- координиране на развитието на инструментите за събиране на данни, за да се улесни извършването на кръстосани проверки на качеството между различни източници и бази данни.

Горепосочените фактори ще спомогнат за постигане на оптимално използване на всички налични административни източници в сектора на рибарството, в частност такива, които се основават на мониторинг, контрол и наблюдение, които обичайно се използват във всички държави членки. Тези източници обхващат всички кораби и не се използват статистически методи за събиране на данни посредством предствителни извадки. В допълнение към посоченото по-горе, евентуалните пропуски в обхвата на данните могат да се преодолеят посредством статистически проучвания „ad hoc“ като данни за заетостта.

Някои трудности са отбелязани в събирането на подробни и точни данни за непромишлените кораби поради големия брой на корабите и на местата за разтоварване. Този вид плавателни съдове осъществяват дейности, които се различават значително в зависимост от сезона. Освен това липсата на система за наблюдение на корабите (VMS) или бордови дневник затруднява контролирането на тези разтоварвания.

С намаляването на честотата на отчетите за качество се намалява натовареността за държавите членки. Данните продължават да бъдат ценен източник на информация при

⁴ Регламент за изпълнение (ЕС) № 404/2011 на Комисията от 8 април 2011 г. за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 1224/2009 на Съвета за създаване на система за контрол на Общността за гарантиране на спазването на правилата на общата политика в областта на рибарството (ОВ L 112, 30.4.2011 г.).

формулирането на политиката и при управлението на пазарите в рамките на общата политика в областта на рибарството.

Повечето от държавите членки са изградили свои собствени системи за кръстосани проверки и за ранно предупреждение, които са спомогнали да се избегнат грешки в предоставената информация от различни източници, в съответствие с новите изисквания на регламентите за контрол. В това отношение е необходимо по-нататъшно сътрудничество между ГД „Рибарство и морско дело“ и Евростат във връзка с обмена на мнения и опит относно валидирането и обмена на данни, за да се намали двойното отчитане от страна на държавите членки.

Следва също така да се отбележи, че има известно подобрене по отношение на изчерпателното и навременно попълване на представените въпросници в сравнение с предишни доклади. Този доклад обаче посочва също, че са необходими допълнителни подобрения за повишаване на качеството на статистическите данни за разтоварванията.

Евростат планира да преразгледа доклада си за качеството на въпросниците по отношение на статистическите данни за разтоварванията, за да се събере по-точна информация за качеството на административните източници, използвани от държавите членки. Предвижда се също така повече техническа помощ да бъде отпусната само на онези държави членки, които поискат това от Евростат.

Следва също така да се подчертае, че Евростат не разполага с компетентност да провежда мониторинг на входящата информация, изисквана от общата политика в областта на рибарството. Ще бъдат обсъдени конкретни действия за подобряване на данните, с цел да се помогне за свеждане до минимум на тежестта върху респондентите сред държавите членки и да се избегне двойното докладване, като по този начин се оптимизира използването на ресурсите на Комисията. Прилагането на горепосочените дейности може да допринесе за икономически по-ефективно използване на статистическите данни (подобро съотношение между разходи и резултати) и е в съответствие с разпоредбите на Регламент (ЕО) № 223/2009 на Европейския парламент и на Съвета относно европейската статистика⁵.

⁵ Регламент (ЕО) № 223/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2009 г. относно европейската статистика и за отмяна на Регламент (ЕО, Евратом) № 1101/2008 на Европейския парламент и на Съвета за предоставянето на поверителна статистическа информация на Статистическата служба на Европейските общности, на Регламент (ЕО) № 322/97 на Съвета относно статистиката на Общността и на Решение 89/382/ЕИО, Евратом на Съвета за създаване на Статистически програмни комитет на Европейските общности (ОВ L 87, 31.3.2009 г.).